

Τότε ο Πακούβιος του είπε πως όσα είχε γράψει ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα, μόνο που του φαινόταν κάπως τραχιά και σιφά. Ο Άκκιος του απάντησε: «Έτσι είναι όπως τα λες· κι ούτε βέβαια μετανιώνω γι' αυτό· γιατί αυτά που θα γράψω στη συνέχεια ελπίζω πως θα είναι καλύτερα. Λένε, αλήθεια, πως με το πνεύμα συμβαίνει το (διό πράγμα που συμβαίνει με τους καρπούς. Αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί γίνονται αργότερα γινωμένοι και γλυκείς· όσοι όμως βγαίνουν από την αρχή μαραμένοι και μαλακοί, αργότερα δεν ωριμάζουν αλλά σαπίζουν».....

Ο δούλος του Αισώπου μας, ο Λίκινος, που σου είναι γνωστός, δραπέτευσε από τη Ρώμη στην Αθήνα. Στην Αθήνα έμεινε λίγους μήνες σαν ελεύθερος κοντά στον Πάτρωνα τον επικούρειο, κι από εκεί πήγε στην Ασία. Αργότερα, κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις, μόλις έμαθε από γράμμα του Αισώπου πως ήταν δραπέτης, τον έπιασε και τον παρέδωσε στη φυλακή στην Έφεσο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. α. quem, poma, eandem, nostrorum, servis, a se, mensium, litterae, homo-hominum.

β. bene- melius- optime
maturiora- maturissima & maturima
liberius- liberiore liberrimum – liberrimo

2. α. dicendo, estote, scripturus sit, visum iri, fugeretis- fugite, cognoscendus, comprehendisse, traduntur

β. nascens, nasciturus, natus -- abeat, abiret, abiturus sit

3. α. **id** υποκείμενο στο **paenitet**.

me αντικείμενο (αιτιατική που δηλώνει το πρόσωπο που λυπάται ή μετανιώνει)στο **paenitet**

fore αντικείμενο (ειδικό) στο **spero**

servus παράθεση στο Licinus

Roma απρόθετη αφαιρετική (πόκης) της απομάκρυνσης από τόπο στο **fugit**

menses αιτιατική του χρόνου (διάρκεια) στο **fruit**

fugitivum κατηγορούμενο στο **eum**

β. **quae scripsisset**: Δευτερεύουσα αναφορική ουσιαστική πρόταση – εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία **quae** – Εκφέρεται με **υποτακτική** γιατί λειτουργεί στα πλαίσια του πлагίου λόγου- χρόνου **υπερσυντελικού** γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (dixit) δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Cum.....cognovisset. : Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση- εισάγεται με τον **ιστορικό cum** γιατί υπογραμμίζεται η βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια δημιουργώντας σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους και εκφέρεται με **υποτακτική** (για να τονιστεί ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου) **υπερσυντελικού**, γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (**comprehendit, tradidit**) και δηλώνεται πράξη προτερόχρονη στο παρελθόν.

4. α. Homo a Platone quodam Sardonio comprehensus est

β. Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam abiisse

γ. Ne hominem tradideris
Noli hominem tradere